יכול אפילו מחמת אונסו. משנה

אחד של כסף. ברוב ספרים גרסינן

שקלים פרק י"ג שופרות (דף ט:)

דתנן י"ג שולחנות היו במקדש ח' של

שייש בבית המטבחיים ושנים במערבו

של כבש אחד של שייש ואחד של כסף

ושנים באולם אחד של שייש ואחד

של זהב ואמר בגמ' מי תני של כסף

ש) [היו] ר' אחא ור' מיישא ומטו

בה משום רב שמואל בר רב ילחק

לית כאן של כסף מפני שהוא מרתיח

לא פ) כדין תני זה אחד מן הנסים שהיו

במקדש שכשם שהיו מניחין אותו חם

כך מוליחין אותו חם שנאמר (שמואל

א כא) לשום לחם חם ביום הלקחו

ריב"ל אמר אין מזכירין מעשה נסים

משמע דכולה סוגיא אשולחנות של

אולם קיימא דמיוחדים ללחם 6 ולא

אשולחנות דבית המטבחיים ובמערבו

של כבש דמיוחדים לאברים ומיהו

בכל הספרים כתוב שם במשנה

ובמסכת תמיד מייתי לה בפרק לא

היו כופתים (דף לא:) אחד של

כסף ואחד של זהב בשולחנות של

אולם ואין לדחות דרוצה לומר דכי

היכי דאיכא נס אלחם ה"נ אאברים

דאם כן הוה ליה לאיתויי מתני׳

דמסכת אבות (פ״ה מ״ה) לא הסריח

בשר הקודש מעולם ובקונט' משמע

כגירסא במתני׳ דהכא של שייש

שו ובגמ׳ בברייתה של כסף רי ופי׳ שם

בקונטרס בגמרא דהאי דקרי לה

בברייתא כסף היא ברייתא דשקלים

ופלוגתא דתנאי היא והא דפריך

במסכת תמיד (דף לא:) מכדי איו

עניות במקום עשירות אמאי עבדי

דשייש ניעבדו דכספא ודהבא ומשני

ר' שמואל בר רב יצחק מפני שמרתיח

אכולהו פריך ור' שמואל בר רב

ינחק לטעמיה דחיים להכי במסכת

שקלים (דף יא:): מהו ללמוד

חבמת יונית. מימה וכי לא היה יודע

דגזרו עליה ולעיל פירשתי בריש

(דף סד: ד״ה ארור):

לא יהו עליך חובה. כאדם שיש

ואפטר כך לא יאמר אשנה פרק

אחד ואפטר שאי אתה רשאי לפטור

את עלמך מהן כך פירש בקונטרס עוד יש לפרש לא יהו עליך חובה

שלא תעסוק אלא בהן ואי אתה רשאי

לפטור עלמך מהן שלא תעסוק

בהן כלל אלא יפה תלמוד תורה

עם דרך ארן אי נמי לא יהו עליך

חוב ללמוד כל התורה כדתגן במסכת

אבות (פ"ב מט"ו) לא עליך המלאכה

לו חוב ואומר מתי אפרענו

היא במסכת אבות (פ"ג מ"ח):

של שייש וכן מוכח במסכת

נא., ד) אבות דר"נ פ"ג, ה) [אבות

פ"ג מ"ח ע"ם לע"קן, ו) וחבות

דר' נתו פכ"דו. ז) שחלים פ"ו מ"ד וחמיד לה.ו. ס) ולעיל עמוד

א וש"כו. מ) לעיל ז. שבת חלב:

) ושם ושם אי׳ בנדו. כ) מגילה

. דבמערבו של כבש שהיה מיוחד.

ב. בכש שניים מיוחד. צ"ק, ק) ובתמיד בברייתא ד"ה של כסף פי׳ שם בחוווורת דראי

דקרי. ל"ק, **ר**) ל"ע מע"ל פירש"י

ומוספין הל"ד: מד ד ה מיי שם הל"ה: מה ו מיי' פ"א מהלי יוה"כ

ממידין ומוספין הלכה אן:

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה פְּסְל לְךְּ שְׁנֵי לֻחת אֲבָנִים בְּרִאשׁנִים וְבָתַבְתִּי עַל הַלְּחֹת את הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הלְחֹת הראשנים אשר שברת:

שמנות לד א

2. וְּלְשֵׁלְתְּ הִיוֹם וְלָשֵׁלְתְּ הִיוֹם וְלָשֶׁלְתְּ

אמָרְ: אַמְרְ לְּיִלְהְ וְדְמִיתִי

3. רְםְ הַשְׁמֵר לְרְ וּשְׁמֵר בּשְׁרְ

מָאד כְּן הַשְׁמֵר לְרְ וּשְׁמֵר נְפַשְׁרְ

מָאד כְּן הַשְׁמֵר וּפְן יְטִרוּ

מִלְּבָרְ כֹּלְיְמֵי תִייִּיְ וְפּוֹ יְטִיוֹרְ

מַלְבָרָךְ כֹּלִיְמֵי תִייִּיְ וְהוֹדְעַהְם

לְבָנִין וְלְבַנִי בְּנֵיךְ.

ונתת על השלחו לחם ונתת על השלחו לחם פנים לפני תמיד:

שמות כה ל שמות כה ל .5. לא יְמִּלִּשׁ סֵפְּר הַתּוֹרְה הַנְּה מְּפְּר הְתּוֹרְה הַנְּה מִפְּר וְתִּשְׁרְה הַנְּה מִפְּר וְתִּשְׁרְה הַנְּה מְפִּר וְתִּשְׁרְ וְתְשְׁמֵר לְעַשְׁח בְּכֵל הַתְּעְרִם בוּ כִּי אָז תִּצְלִיה את הְּכְרְר וְאָז תַשְׁפִיל:

יהושע א ח יהושע א ח 6. וְדַבֶּר יְיָ אֶל מֹשׁה פָּנִים אֶל פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר איש אֶל רַעַהוּ וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה רַעַהוּ וְשָׁב אֶל ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל:

שמות לג יא שמות 17. יא הַסִּיתְרְ מַפָּי צָר רַחב 7. יְאַף הָסִיתְרְ מַפָּי צְר רַחב לא מוּצָק הַתְּחָכִיהְ וְנָחַת שָׁלְחָנְךְ מַלָּא דְשָׁן: איוב לו טז

מוסף רש"י אשר. לשון יישר (יבמות פב.). לישור שלישרו ושיכחו על שכילתן (שבת פו.). יישר כתך ששברת. ללמדר שהוא מו הדברים שעשה משה רבינו ע"ר מדעתו והסכימה דעתו לדעת המקום (ב"ב יד:). כסהו כלילה. אל תבוה אותו בלילה. אל מבזה אותו בפרהסיא, כלילה שחשיכה ואין אדם רואה (פורק יז.). וארבעה כהגים נכנסין. להיכל בשנת למדור לחם הפנים שני סדרים. שתים מערכות של לחם שני בזיכין. שתי כפות מלחות לפנים דכתיני (ייקרת די נותם מקדיבין לפנידה שנים מקדיבין לפנידה שנים ליטור הול מקדיבין לפנידה שנים מדים מיסנים ושנים מיסנים ושנים ליטור שני מדים מיסנים ושנים ליטור שני מדים מיסנים ושנים ליטור שני מומדין בדיבין. ויסלוק ויסי מון אכני מומדין למעדר ואלו עומדין שורדין למעד לדרום, ודווקם שורדין למעד לדרום, ודווקם מכיסים לפטן בעל של שון ענין שוון דכל לפטן ענין שוון דכל לפטן ענין שוון הייבור מיסנים הליטור מכיסנים ליטון ליטור ליטור מיסנים ליטון ליטור ליטור מיסנים ליטון ליטור שוון מיסנים היים ליטור שנים מיסנים ליטור ליטור שנים מיסנים ליטור ליטור של מיסנים ליטור של מיסנים ליטור של מיסנים ליטור של מיסנים ליטור מיסנים ליטור של מיסנים ליטור מיסנים ליט לבונה כדכתיב (ויקרא כד) ונתת חשיבות היא כדאמרינן במסכת סוכה (דף נו.) גבי חילוק לחם הפנים למשתרה הנכנסת וביוללת, הנכנסן חולקון לפון וביוללת, הנכנסן הולקון לפון אומר אפיי אלו נוטלין. מלח ומסלקין כולה מן השלח ולאחר שנה מנימין אלו אף התי היהר המיד. ומה אני לחם, ולרצון או שלף ושכך ליה והדר מחדר וא מיקרי להו מחיד מחדר אלו מיקרי להו ממיד אלו התחלה אחרים ומלא שמשכנם שלחן בלא לחרים ומלא שמשכנם בלחן בלא לחתים וכו' ולרבי יוסי דאמר כי שבקי והדר מתחלי נמי תמיד הוא דחדא מילתא הוא (שבת קלג:). יי היתה תמיד, ומהו תמיד שלא ילין שולחן בלא לחס, אבל לרבנן טפחו של זה מסדר בלד טמחי

שביטולה של סורה. כגון שמבטל חורה להוצאת המת ולהכנסת כלה זהו יסודה כלומר מקבל שכר כאילו יושב ומייסדה ועוסק בה שנאמר אשר שברת ולא אמר ליה בלשון כעם שמע מינה הסכימה עמו דעת השכינה כשביטל תורה ושיברן כיון דנתכוין לטובה יו: **הקפה.** שלא יכול להעמיד גירסחו: רק. מיעוט הוא: נולרה בארבעים. זורת הולד לארבעים יום במסכת נדה (דף ל.): בארבר' על פחח הביח. אלל פחח ההיכל בכניסתו (4) ולה היו מניחים אותו שם אלה להראותו שמעלין בקדש דעכשיו מניחו על של שייש ומיד נושאו בהיכל ומסדרו על של זהב

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

 ל) שבת פז. יכמות סב. ב"ב יד:,
 ב) [מ"ק ח. ע"ש], ג) לעיל לו: זכחים קו. מכות יג: סוטה ה. עירובין לו. שבועות ד. לו. ע"ז של משה ועל של זהב ביניחתו עד שיוקטרו בזיכין כדקתני לקמן יא]: (בותבר') המכניסין עומדין בלפון. דהכי שפיר יבן דאותן מסדרין העבודה יהו בלפון דקדושת לפון חמירא: ופניהם לדרום. וסתמח כמחן דחמר שולחנות מזרח ומערב מונחיו ורוחבו לפון ודרום: אלו מושכין. ועד שלא יגביהו הן מן השלחן אלו מניחין: אפילו אלו נוטלין לעלמן: ואלו מניחין. אחר שסילקו אף זה היה חמיד כדמפרש טעמא בגמ' דאין תמיד אלא שלא ילין שולחן לילה אחד בלא לחס: חל יו"כ להיות בשבת. ואין יכולין לאוכלו היום: החלות מתחלהות לערב. ולא למחר דנפסל בלינה לאחר זמנו שנסתלק: השעיר. של מוסף שהוא חטאת והוא שעיר הנעשה בחוץ ונאכל לכהנים נאכל לערב בלילי יג] שבתות אע"פ שאין יכולין לבשלו בשבת: הבבליים. כהנים אוכלין אותו חי כשחל יום הכפורים בערב שבת: גמ' הישנה. מערכות שעמדו שם בשבת זו: ילין. בלילה: מדבריו של רבי יוסי. דאמר משום דעמד הישן שחרית מעט בשלחן והחדש ערבית מעט קרי ליה תמיד שמע מינה אפיי לא שנה אדם אלא פרק אחד וכו': אסור לאומרו. שלא יאמר בקרית שמע סגי ולא ירגיל בניו לתלמוד תורה: מלוה לאומרו כו'. דסבר משום קרית שמע נוטל שכר גדול כזה כי אז תלליח את דרכיך אם היה עוסק כל היום כ"ש ששכרו גדול ומרגיל את בניו לתלמוד מורה. ל"א סברי הנך רבנן דמלי פטרי נפשייהו בקרית שמע ויתבי כולי יומא וגרסי שמע מינה שכר גדול יש: לא וכדוק כו'. (כ) דבר שלא יהא בעולם: ופליגא. הא דר׳ ישמעאל דאמר חובה ללמוד כל היום: כל כך חביבין כו' לא ימוש. הבטיחו שלה תשתכח תורתו ממנו: לה יהיו עליך חובה. כחדם שיש ידן לו חוב ואומר מתי אפרענו ואיפטר כך לא יאמר אדם אשנה פרק אחד ואיפטר שאי אתה רשאי לפטור עלמך

מהן: הסתת אדם אינה אלא לרעה

כמו (דברים יג) כי יסיתך אחיך בן

אמך וגו': ואף הסיסך. הקב"ה ללמוד תורה כדי לינצל מגיהנם:

שפיה נר. ולמה פיה לר שיהא

עשנה לבור בתוכה ולא ילא חוץ

כדי שידונו רשעים באש ובעשן:

ס העמיק הרחיב. כיון שבא לעומק

מיד מרחיב ובגיהנם משתעי דרישיה

דקרא כי ערוך מאתמול תפתה:

למלד

שבימולה של תורה זהו יסודה דכתיב יאשר שברת 6אמר לו הקב"ה למשה יישר כחך ששברת ואמר יריש לקיש תלמיד חכם שםרח אין מבזין אותו בפרהםיא שנאמר יוכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה כסהו כלילה ואמר ריש לקיש כל 16 המשכח דבר אחד מתלמודו עובר בלאו שנאמ' יהשמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים וכדר' אבין אמר ר' אילעא יידאמר רבי אביז אמר ר' אילעא כל מקום שנאמר השמר פן . ואל אינו אלא לא תעשה רבינא אמר ם השמר ופן שני לאוין נינהו רב נחמן בר יצחק אמר בשלשה לאוין שנאמר השמר לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים סיכול אפי' מחמת אונסו ת"ל נופן יסורו מלבבד במסירם מלבו הכתוב מדבר רבי דוםתאי יבר' ינאי אמר יכול אפילו תקפה עליו משנתו ת"ל רק ר' יוחנן ור' אלעזר דאמרי תרוייהו תורה ניתנה בארבעים ונשמה נוצרה בארבעים כל המשמר תורתו נשמתו משתמרת וכל שאינו משמר את התורה אין נשמתו משתמרת תנא דבי רבי ישמעאל משל ילאדם שמסר צפור דרור לעבדו אמר כמדומה אתה שאם אתה מאבדה שאני נוטל ממך איסר בדמיה נשמתך אני נוטל ממך: מתני' אשני "שולחנות היו באולם מבפנים על פתח הבית אחד של שייש ואחד של זהב על של שייש נותנים לחם הפנים בכניםתו ועל של זהב ביציאתו ישמעלין בקודש ולא מורידין ואחד של יזהב מבפנים שעליו לחם הפנים תמיד יוארבעה יכהנים נכנסין שנים בידם שני סדרים ושנים בידם שני בזיכין וארבעה מקדימין לפניהם שנים ליטול שני סדרים ושנים ליטול שני בזיכין המכניסים עומדים בצפון ופניהם לדרום והמוציאין עומדים בדרום ופניהם יו בצפון אלו מושכין ואלו מניחין ומפחו של זה ים יבנגד מפחו של זה שנאמר י לפני תמיד ר' יוםי אומר אפי' אלו נוטלין ואלו מניחין אף יו היא היתה תמיד יו דיצאו ונתגום על שלחן הזהב שהיה באולם הקטירו הבזיכין יו והחלות מתחלקות לכהנים החל יום כיפורים להיות בשבת החלות מתחלקות לערב חל להיות בערב שבת ישעיר של יום הכפורים נאכל לערב והבבליים אוכלין אותו כשהוא חי מפני שדעתן יפה: גמ' סתניא רבי יוםי אומר אפי' סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית אין בכך כלום אלא מה אני מקיים לפני תמיד שלא ילין שלחן בלא לחם א"ר אמי מדבריו של ר' יוםי נלמוד

אפילו לא שנה אדם אלא פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית קיים מצות לא ימוש (את) ספר התורה הזה מפיך °אמר רבי יוחגן משום ר"ש בן יוחי יאפי' לא קרא אדם אלא קרית שמע שחרית וערבית קיים לא ימוש ודבר זה

לגמור ולא אתה בן חורין ליבטל: ששונאין אסור לאומרו בפני עמי הארץ ורבא אמר מצוה לאומרו בפני עמי הארץ שאל בן דמה בן אחותו של ר' שמעאל את ר' ישמעאל כגון אני שלמדתי כל התורה כולה מהו ללמוד חכמת יונית קרא עליו המקרא הזה לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה צא ובדוק שעה שאינה לא מן היום ולא מן הלילה ולמוד בה חכמת יונית ופליגא דר' שמואל בר נחמני דאמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן פסוק זה אינו לא חובה ולא מצוה אלא ברכה ראה הקב"ה את יהושע שדברי תורה חביבים עליו ביותר שנאמר יומשרתו יהושע בן גון נער לא ימיש מתוך האהל אמר לו הקדוש ברוך הוא יהושע כל כך חביבין עליך דברי תורה לא ימוש ספר התורה הזה מפיך תנא דבי ר' ישמעאל דברי תורה לא יהו עליך חובה ואי אתה רשאי לפטור עצמך מהן אמר חזקיה מאי דכתיב יואף הסיתך מפי צר רחב לא מוצק תחתיה בוא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם יו אדם מסית את חבירו מדרכי חיים לדרכי מיתה והקדוש ברוך הוא מסית את האדם מדרכי מיתה לדרכי חיים שנאמר ואף הסיתך מפי צר מגיהנם שפיה צר יו שעשנה צבור

הגהות הב"ח

עלמן וכן נראה מדמשני שם מפני א"כ בע"כ דמניחין שם לפוש עלמו ומונח מעט על השלחו וק"ל: (ב) ד"ה לא וכו' ודבר

גליון הש"ם משום ר"ש בן יהולדק:

רבינו גרשום

ואית דאמר ואיז מורידיז דהאי ואית דאמר ואין מורידין דהאי
קרא פתח בויקם וסיים בויקם:
שביטולה של תורה זה הוא
יסודה. קיומה כדאמר מבטלין
ת"ת להוצאת המת ולהכנסת
כלה: א"ל הקב"ה יישר כתך
ששיברת. דדרש משה ק"ר כדמפרש ביבמות: וכשלת היום וכשל גם הנביא. היינו ת״ח: כסהו כלילה. שיהא כבודו חביב עליך ככבודך: יוו ורול להריוה ומרה מלרו יפטור עצמו בכך וימנע מללמוד תורה: מצוה לאומרו. כדי שיחשוב בלבו מה בדבר זה קיים לא ימוש ויש לו קיבול שכר אילו למד יותר כ״ש וכ״ש: ואיכא דמפרשי מצוה משום ברכה נאמר דברכו הקב"ה ליהושע ואמר ימוש: דברי תורה לא יהו בעיניך חובה. שלא תאמר כיון שלמדתי הרי עשיתי חובתי

בשני לאוין השמר ופן ותיבות שני לאוין [נינהו] נמחק: ג] ופניהם. לצפון: דּ] של זה. בצד טפחו: ל) אף זה: ו) (הולכים. ותיבת יצאו נמחק): אחת כמה וכמה כדאמרי׳ בפ׳ :בא על יבמתו (ד' סב ע"אן ים) במתני׳ והס״ד ואח״כ מה״ו המכניסין: יכ) שפיר. מלתא דאותן המסדרין יהו בצפון: יג) בלילי. שבת: יד) שיש. עליו